Missionarissen van Afrika

Driemaandelijks Tijdschrift

Juli, Augustus, September

3-4-2019

GELUKKIG DE ZACHTMOEDIGEN, WANT ZE ZULLEN HET LAND BEZITTEN.

Inleiding: **Het geweld in onze wereld**

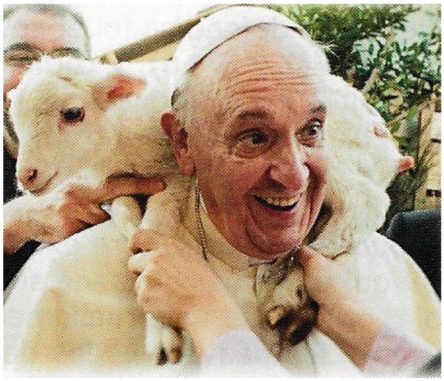

Sinds het begin van deze wereld is de aarde een plaats van **vijandigheid**, waar men overal **ruzie** maakt. Langs alle kanten is er haat. We delen de anderen in volgens hun ideeën, hun zeden, zelfs hun manier van spreken en zich te kleden. Tenslotte gaat het om het rijk van hovaardigheid en ijdelheid, waar iedereen denkt het recht te hebben op de anderen neer te kijken. Hoe onmogelijk het ook lijkt, **Jezus stelt een andere stijl voor: zachtmoedigheid!** Hijzelf gaf het voorbeeld aan zijn leerlingen, vooral op het moment van zijn intrede in Jeruzalem: "Zie, uw koning komt; hij is zachtmoedig en rijdt op een ezel" (Mattheüs 21, 5). Jezus nodigde uit: "Laat allen die gebukt gaan onder zware lasten bij mij komen, ik zal hen verlichting geven. Neemt mijn juk op en laat mij uw leermeester zijn, want ik ben zachtmoedig en eenvoudig. Bij mij zult u rust vinden" (Matt. 11, 28).

Als wij gespannen leven en hooghartig tegenover de anderen, worden we er moe van en uitgeput. Maar als we kijken naar de beperkingen van de anderen en hun fouten aanvaarden met tederheid en zachtheid, dan voelen we ons niet beter dan zij. Zo kunnen we hen helpen zonder onze energie te verliezen met onnodige klachten. Voor de h. Thérèse van Lisieux bestaat de echte liefde in het verdragen van andermans fouten en zich niet te verwonderen over hun zwakheden.

De heilige Paulus noemt de zachtmoedigheid een vrucht van de heilige Geest (Galaten 5,23). Wanneer we ons soms zorgen maken over het slechte gedrag van een naaste, stelt Paulus voor hem te benaderen om hem te verbeteren, maar "in een geest van zachtmoedigheid" (Galaten 6,1) en hij schrijft 'kijk naar uzelf: ook u kunt in verleiding komen'. Zelfs als we ons geloof en onze overtuigingen verdedigen, moet het gebeuren met zachtheid (1ste brief van Petrus 3,16) maar ook onze tegenstrevers moeten behandeld worden "met zachtheid" (2de brief aan Timótheüs 2,25). In de Kerk hebben we ons meermaals bedrogen door geen gevolg te geven aan die raadgeving: 'kijk naar uzelf…'

De zachtheid is een andere uitdrukking van innerlijke armoede van diegene die uitsluitend zijn vertrouwen stelt op God. Inderdaad, in de Bijbel wordt hetzelfde woord gebruikt om de 'armen' aan te duiden en de 'zachtmoedigen'. Misschien heeft iemand de bedenking 'al te goed, is buurmans gek'. Laat de anderen dat maar zeggen, want het is beter altijd zachtmoedig te zijn en ons grootste verlangen zal vervuld worden: "de zachtmoedigen zullen het land bezitten" m.a.w. gedurende hun leven zullen ze de beloften van God vervuld zien! Het is een feit dat de zachtmoedigen altijd hun hoop vestigen op de Heer en - de nederigen zullen het land bezitten en genieten van een diepe vreugde (Psalm 37, 9-11). Maar ook de Heer geeft hun zijn vertrouwen: "ik richt mijn ogen op de arme en de vernederde, en op wie mijn woord indruk maakt" (Jes. 66, 2).

Reageren met een nederige zachtheid: dat is heilig zijn!

ZWITSERLAND – TOGO: dinsdag 11 juni 2019 door D.F. (Vertaling), Webmaster

Bedevaart naar de Heiligen van Afrika : de vrouwen vooraan

Een groet uit Freiburg ! Hierbij een mooi verslag van de 18de Bedevaart naar de Heiligen van Afrika van 2 juni laatstleden. Deze bedevaart is een initiatief van de Missionarissen van Afrika van Zwitserland. Ze is in volle vaart en een comité zal de organisatie ervan geleidelijk overnemen.

Claude Maillard, W.P.

Sint Mauritius, 2 juni 2019. Bedevaartmis van de Heiligen van Afrika in de basiliek van de Abdij Saint-Maurice| © B. Hallet

Bedevaart naar de Heiligen van Afrika : de vrouwen vooraan

03.06.2019 door Bernard Hallet

De 18de editie van de Bedevaart naar de Heiligen van Afrika had als thema de plaats van de Afrikaanse vrouw in de Kerk en in de maatschappij. Togo was het land dat in ere gebracht werd van dit evenement, ontvangen door de Abdij Saint-Maurice (Valais), op 2 juni 2019.

De zonnige helderheid waarin de binnenkoer baadt, tussen het college van Saint-Maurice en de refter ervan, is bijna verblindend. De picknick loopt op zijn einde en kleine groepen komen samen in de zeldzame schaduwzones die de zon op haar hoogtepunt overlaat. De koren en de bedevaarders vormen geleidelijk een processie die hen zal leiden naar de basiliek voor de Misviering van deze 18de bedevaart naar de Heiligen van Afrika. De zangen stijgen op, geritmeerd door tromgeroffel, waarin de stemmen van de vrouwen overheersen, die de meerderheid vormen op deze dag.

Zij staan in aanzien bij deze bedevaart van **Sint Mauritius.** "Uitzonderlijk, dit jaar hebben we geen genodigde bisschop, noch een heilige te vereren. Het thema zal dus dat zijn over de plaats van de vrouw in de Kerk en in de samenleving", zo legt Pater Claude Maillard uit. (Witte Pater, lid van het bedevaartcomité.) Hij voegt eraan toe dat Togo het land is dat ter ere gebracht wordt en dat Mgr. Jean Scarcella, Vader abt van de Abdij, aanvaard heeft voor te gaan in de Mis van de bedevaart.

De essentiële rol van de vrouw

"De rol van de vrouw is essentieel in Afrika, zo legt Pater Maillard uit. Zij heeft heel haar plaats in de familie, de gemeenschap die de pijler is van het sociale leven in Afrika". In een maatschappij die eerder door de mannen gedomineerd wordt, meent hij dat de zaken bewegen, vooral in de politiek. Langzaamaan, maar zeker.

Agnèse Rondez, een Togolese vrouw die in 2001 naar de Jura is gekomen, heeft het woord genomen over het thema van de dag, en inspireert zich hierbij door de Vastenactie "Brood voor de naaste". Zij steunt de uitspraak:

"In Afrika, draagt de vrouw de wereld, onvermoeibaar, is zij de locomotief", lanceert ze**.** Zij schept, zij naait, zij staat vooraan om het gezin te voeden en initiatieven te nemen. "In Togo, op de markt daar zult ge die vrouw vinden", zegt ze met een glimlach.

DE VROUW MET DE DUIZEND ARMEN.

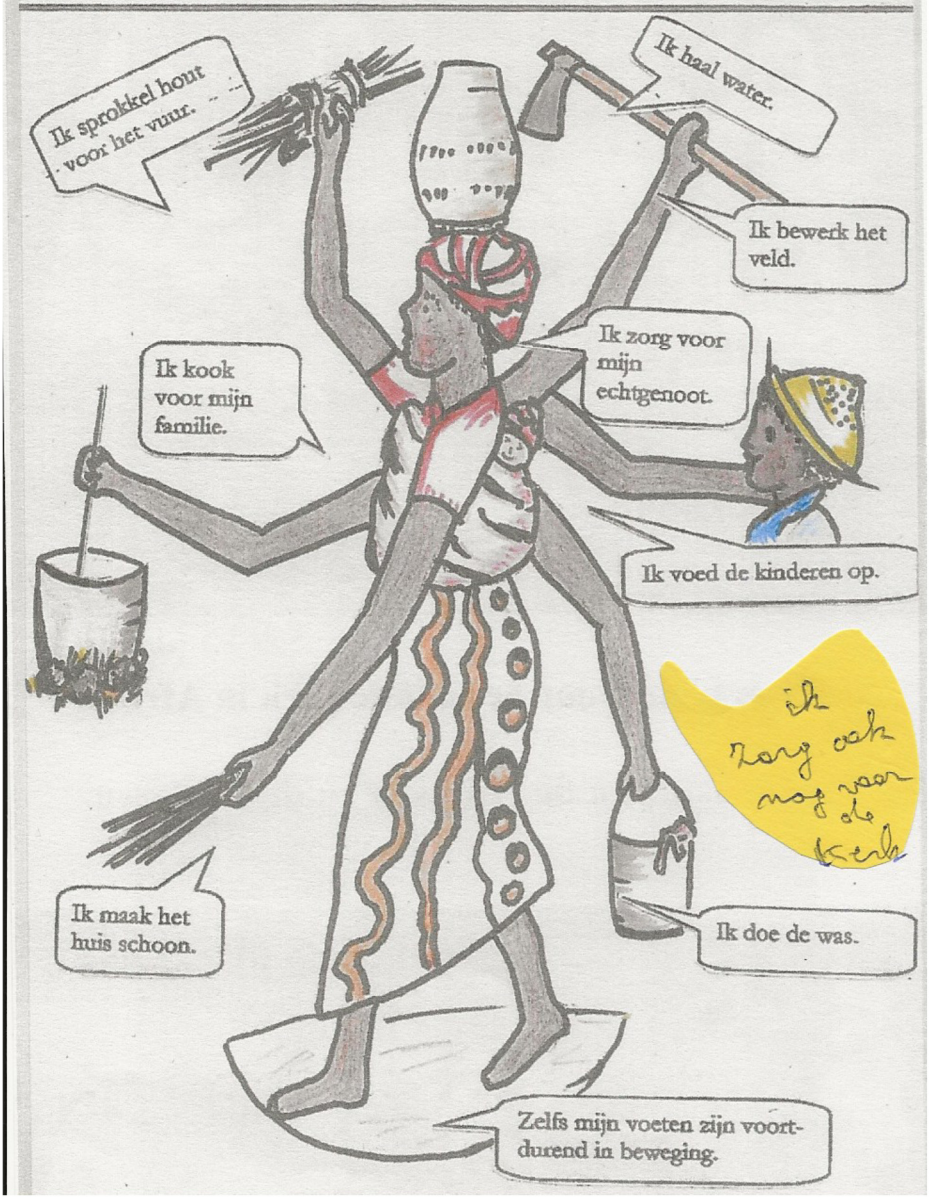

Sint Mauritius 2 juni 2019. Togolese Agnèse Rondez tijdens de bedevaart naar de heiligen van Afrika

© B. Hallet

Dat kan, bovendien, beginnen vanaf de kindertijd, in de parochie en in de jeugdactiviteiten, preciseert Agnèse Rondez. Zij herinnert zich de jaren dat zij de Mis diende en deel uitmaakte van de "Coeurs Vaillants" (het equivalent van de scouts). Zij erkent nochtans dat de situatie erg verschilt van het ene land en het andere. Yvonne, afkomstig uit de D.R. Congo, relativeert deze uitspraken. "De vrouw wordt gemarginaliseerd in de Kerk en in de samenleving en komt er niet toe haar plaats te vinden. Nochtans geeft zij het leven, zij moet gehoord worden", een situatie betreurend waarin de vrouw onhoorbaar is.

Zij klaagt de verkrachting aan en het doden van kinderen en vrouwen, en klaagt de multinationale ondernemingen aan die aanwezig zijn in de D.R. Congo en hen uitbuiten. En toch behoudt zij de glimlach en de hoop voor de Afrikaanse vrouwen. "De vergadering heeft sterk gereageerd gedurende de conferentie. Uitspraken die de mamma's fel hebben toegejuicht en becommentarieerd", vertelt de Witte Pater. Eerder in de voormiddag hebben de pelgrims ook gebeden voor de Afrikaanse vrouwen die lijden.

Apostelen van de vergiffenis

"Ja, Afrika is levend in de Kerk en zal trouw zijn aan de profetische woorden die paus Benedictus XVI haar heeft gegeven gedurende de tweede Synode van Afrika". Pater Godefroy Kouegan, Togolees priester van het bisdom Aneho,

was van oordeel in zijn homilie dat **“het uur van Afrika” gekomen is, een gunstig uur dat de zendelingen van Christus dringend uitnodigt een stap vooruit te zetten in diep water en de netten te werpen voor de visvangst (Luc. 5, 4).**

Met een zachte stem, heeft de priester, die nu in de Abdij Saint-Maurice verblijft, gezegd dat “onze vreugde, de ware vreugde van Afrika de moed is waarmee het zijn kruis op de rug neemt en stappen vooruit zet met volharding en betrouwen”. “Ik durf op de lippen van elk van u deze woorden van de psalmist te leggen om deze Abdij te zegenen, haar abt en haar kanunniken : **“Aan u altijd, het leven, de vreugde !”**, waren de dankwoorden van Pater Kouegan, die zich verwonderde over het feit dat de Abdij zich interesseerde voor het zwarte continent. “De Abdij is op zoek naar leven . Het leven en de hoop die al de aanvallen van de dood overtreffen, de doodscultuur die de wereld al dan niet bewust ontwikkelt vandaag”.

“Het is de Kerk, de familie van God, opbouwen door evenementen te beleven en te doen beleven zoals deze in de katholiciteit”, heeft hij besloten, vooraleer de pelgrims aan te sporen “van hier heen te gaan en apostelen te worden van de vergiffenis en van de verzoening”.

Het uur van de rijpheid

Op het einde van een dag geritmeerd en hoog in kleur, zegt **Pater Claude Maillard** dat hij gerust is en zich verheugt. Hij groet de inzet van de koren ‘werkelijke “ruggengraten” van deze bedevaart’.

“De Afrikanen brengen veel bij aan onze gemeenschappen en in onze parochies, dank zij de verankering die zij er gevonden hebben”. Op het einde van een dag geritmeerd en hoog in kleur, zegt Pater Claude Maillard dat hij gerust is en zich verheugt. “De Afrikanen nemen “hun” bedevaart in handen.

Men zegt overigens niet langer dat het de bedevaart is van de Witte Paters”. De gebeurtenis heeft haar snelheid en haar kruissnelheid genomen, we moeten verder gaan. “Het is het uur van de rijpheid !” *(p. Claude Maillard – Freiburg)*

Volgens de legende was Mauritius een Romeins officier en aanvoerder van het 22ste legioen uit Thebe (Egypte). Omdat ze weigerden om heidense godheden te aanbidden en medechristenen te vervolgen, onderging dit legioen onder de regering van keizer Diocletianus tussen 285 en 300 na Chr. de marteldood: elke tiende soldaat uit het legioen werd omgebracht. Mauritius en zijn gezellen, Cassius, Florentius, Gereon en Victor, ondergingen hetzelfde lot. Het verhaal van deze massa-marteldood werd ons overgeleverd door de Passio Agaunensium martyrum, in de 5de eeuw uitgegeven door Eucher, bisschop van Lyon.

BOTSWANA: geschiedenis van een stabiel Land

Uit Africana website W.P. Spanje 02-06-2019 en vertaald door p. M. De Wulf

In enkele jaren tijd is Botswana het meest stabiele en welvarendste land van Afrika geworden. Volgens de Wereldbank is Botswana " één van de successen in Afrika op het gebied van economische en menselijke ontwikkeling." **Daar vinden we ook sporen van de eerste bewoners van het Afrikaanse continent.** Sinds heel wat Afrikaanse landen onafhankelijk werden in de jaren '60, onderging Afrika grote veranderingen, gaande van de euforie van de onafhankelijkheid en het pessimisme van de jaren '70 en '80, tot het optimisme van de jaren '90 toen men begon te spreken van "Afro-realisme". *De krantentitels veranderden van "Afrika, het hopeloze continent' in 'Afrika, het hoopvolle continent".* Alle problemen zijn nog niet voorbij, maar er zijn hoopvolle tekenen dat enkele landen er in geslaagd zijn vooruitgang te maken in het voordeel van de ganse bevolking. Botswana is daar een mooi voorbeeld van.

De Bushmen zijn de afstammelingen van de eerste bewoners van dit land.

Botswana werd onafhankelijk van het Verenigd Koninkrijk in 1966 en de toekomst was niet veel belovend. 50 jaar later wordt Botswana beschouwd als een van de meest stabiele en welvarendste landen van het Afrikaanse continent. Botswana is het enig Afrikaans land dat geen staatsgreep gekend heeft, een merkwaardig voorbeeld van stabiliteit. In het rapport van de Wereldbank van 2017 staat het bij de top 16 landen, wereldwijd, op het gebied van politieke stabiliteit en geweldloosheid, en op N° 1 in Afrika. Volgens de Brenthurst stichting in Zuid-Afrika is dat het gevolg van een "visie op lange termijn, politieke stabiliteit en voorzichtige regeringen". Botswana ligt in het zuidelijke deel van Afrika en heeft Zambia, Angola, Zuid-Afrika, Namibië en Zimbabwe als buurlanden. Het is even groot als Spanje en Portugal samen en heeft een bevolking van 2.370.000. De Kalahari woestijn beslaat 70% van de oppervlakte. Slechts 4% is beschikbaar voor landbouw.

De Okavango rivier

In het noorden zijn er de bekkens van de Makgari en **Okavango** rivieren, waar landbouw en veeteelt mogelijk zijn. Ofschoon Engels de officiële taal is, wordt er ook Setsuana, Cannabis, San (Bushmen), Khoikhoi (Hotentote) en Ndebele gesproken. 76% van de bevolking is Christen, waarvan 6% katholiek. 20% volgt de traditionele godsdienst. Verder zijn er minderheden zoals Boeddhisten, Hindoes, Moslims en Joden.

Om Botswana goed te begrijpen moeten we duizenden jaren terug in de geschiedenis, tot aan het ontstaan van de mensheid in de savannes van Oostelijk en Zuidelijk Afrika. De eerste mensen bewoonden die grote vlaktes en trokken, met de seizoenen mee, door de bergen en moeraslanden van Noordelijk Botswana. Zo een dertigduizend jaar geleden ontwikkelden de Bushmen, de voornaamste humanoïden van Zuidelijk Afrika , zich tot een georganiseerde gemeenschap van jagers-verzamelaars. Volgens antropologen zouden zij de voorvaders zijn van de huidige Bushmen in Botswana.

Vanaf de Neolithische tijd begonnen ze met wat veeteelt en landbouw in de rivierbedding van de Okavango rivier in Botswana. Tussen 200 en 500 van onze tijdsrekening kwam de eerste Bantoebevolking in deze streek, voornamelijk de Sotho-Tswana. Later, vanaf de jaren 600, kwamen er herdersvolkeren vanuit Zimbabwe. Tussen de 12de en 15de eeuw werd hele streek deel van het legendarische Koninkrijk van Zimbabwe.

Vanaf de 18de eeuw kwamen er Britten, Nederlanders en Portugezen. De Britten probeerden het continent te verenigen van Zuid-Afrika tot Egypte en de Portugezen wilden Angola en Mozambique verenigen met Botswana. Zo werd de streek een kruispunt tussen verschillende strategische koloniale belangen en tussen hen en de Tswana volkeren. In 1840 arriveerden de Boeren (Afrikaners), Nederlandse inwijkelingen, die de Britse bezetting van Kaapstad ontvluchtten.

Zo ontstonden er conflicten tussen de Boeren (landbouwers) en de Zulu, die verjaagd waren geworden door de blanke inwijkelingen in Zuidelijk Afrika, over de schaarse vruchtbare grond van de Tswana. Veel Tswana begonnen te werken op de boerderijen van de Boeren, maar dat ging gepaard met opstand en geweld.

In 1895 gingen drie Tswana koningen naar Londen om steun te zoeken tegen de Boeren en tegen de Duitse uitbreiding van Namibië. Die onderneming heeft er voor gezorgd dat Botswana nooit werd opgeslorpt door het apartheidsregime van Zuid-Afrika.

Botswana werd een Engels protectoraat en heette toen Bechuanaland. In de jaren ’50 ontstond een onafhankelijkheidsbeweging, die uiteindelijk leidde tot de onafhankelijkheid van Botswana op **30 september 1966**.

Mokgweetsi- Masisi, president en Eerste Dame van Botswana!

Botswana bestaat voor een groot gedeelte uit een dorre hoogvlakte (circa 1000 m hoog); in het oosten zijn er heuvels. De Kalahariwoestijn strekt zich uit over het zuiden en het westen. Door het noordwesten stroomt de rivier Okavango, die uitmondt in een reusachtige binnen-delta. De regenval varieert in het binnenland van minder dan 20 cm per jaar in het zuidwesten tot ongeveer 64 cm in het noorden. Het klimaat is subtropisch, maar perioden van grote droogte komen dikwijls voor.

Botswana wordt omsloten door Zambia, Namibië, Zimbabwe en Zuid-Afrika en ligt in het binnenland van Afrika. Botswana grenst niet aan een zee. De enige bekende mineralen in het land op het tijdstip van de onafhankelijkheid waren mangaan en enig goud en asbest.

Sindsdien zijn er grote nikkel- en koperbronnen gevonden, evenals zout en soda. Tevens zijn er enorme steen-kool-mijnen en bronnen van antimoon, zwavel en platina. Toch zijn de drie **diamantmijnen** van Botswana het belangrijkste voor de economie en zij vertegenwoordigen een van de grootste diamantreserves in de wereld. De exploitatie is in handen van De Beers, waarvan Botswana mede-eigenaar (15%) is. De laatste tijd ontwikkelt Botswana zich tot centrum van de wereldhandel in diamanten, nadat De Beers in 2012 en 2013 de kwaliteitscontrole, het sorteren en de verkoop overplaatste naar Gaborone.

De vele wildparken trekken veel toeristen en zijn daarmee een niet te onderschatten inkomstenbron. Vooral de Okavango-delta is internationaal bekend. Hier loopt de rivier de Okavango dood in de Kalahariwoestijn waardoor een enorm groot en uniek natuurgebied is ontstaan.

Openlucht Diamantmijn in Orapa.

Diamant is de belangrijkste bron van inkomsten van het land.

Dit is Botswana

Goed Nieuws uit AFRIKA

Verzameld door Marien Van den Eijnden

Uit de Contactbrief nr. 210 W.P. NL.

Blinde kleermakers geven kleding aan 60 blinde leerlingen. Twaalf juist afgestudeerde kleermakers gaven kleding aan 60 blinde leerlingen van een basisschool in **Dar-es-Salaam** Provincie. Het trainen van die 12 blinde kleermakers was mogelijk gemaakt door een uniek programma van de Tanzaniaanse Autoriteit voor Handelsontwikkeling (Tantrade). Het wordt geleid door Abdellah Nyangalio, een blinde leraar. Bij de overgave van de gift zei Tantrade Communicatie Directeur Mevr. Theresa Chilambo dat dit een zichtbare impact zou hebben op de samenleving. Het doel van Tantrade is om mensen met een handicap te helpen doen wat in hun macht ligt. En dat die 12 succesvolle kleermakers zo een boodschap hebben gestuurd aan leeftijdsgenoten met een handicap dat de enige weg om hun uitdaging aan te gaan is om de realiteit te aanvaarden en hard te werken. Dit programma verzekert hen van een markt voor hun werk, en dat afhankelijk van fondsen gelijke programma's zullen worden opgezet in andere provincies.

The Citizen 9.6.2017

Niger vergroent stukjes Sahel zonder dure hulpprogramma's.

In 1917 namen de toenmalige presidenten van Nigeria en Senegal het initiatief van de Afrikaanse Grote Groene Muur (AGGM). Het idee was om een bomengordel aan te planten van zo een vijftien kilometer breed en 8000 km lang, van Senegal tot in Djibouti. Inmiddels leert men door schade en schande wat werkt en wat niet. Tot nu toe is er enkel in Senegal redelijk consequent geprobeerd om een bomengordel aan te leggen. Maar netto verdwijnen er nog veel bomen: in het Noorden komen er bomen bij in het kader van de AGGM, in het zuiden worden ze massaal gekapt.

Chris Reij, specialist van het World Resources Institute, heeft onderzoek gedaan hoe Afrikaanse boeren en overheden leren uit de praktijk. Er ligt binnen het AGGM-project nog steeds een accent op de aanplant van bomen, maar langzamerhand begint men ook te kijken of het mogelijk is om de natuurlijke vegetatie te regenereren. Niger speelt daarin een voortrekkersrol. In de afgelopen dertig jaar zijn er daar vijf miljoen hectare vergroent. Waar er vroeger twee of drie bomen stonden in dat gebied, staan er nu tot honderd bomen per hectare. Reij legt uit waarom: in Zuid-Niger heerste in de jaren tachtig een noodtoestand. Er was amper te eten, en er was nauwelijks nog brandhout omdat de bossen gekapt waren. Het werd daarom steeds prangender om brandhout op eigen velden te gaan produceren.

Door schade en schande leerden de boeren in Niger ook dat hun oogsten groter waren als ze jonge struiken en boompjes lieten staan en niet verwijderden, zoals ze hadden geleerd van de Fransen. Bomen beschermden de velden tegen wind en droogte. En als het blad van de boom valt, komt er meer organisch materiaal in de grond.

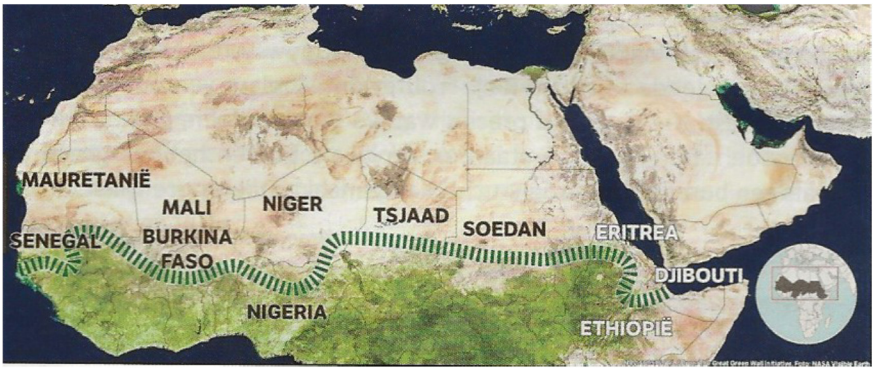

Velden zonder struiken en bomen zijn handig bij monoculturen en mechanisatie van de landbouw. Maar daar is in vele delen van Afrika en zeker in de Sahel – toch geen sprake van. Doordat de bomen en struiken ook veevoeder leveren, krijg je een integratie van bosbouw, landbouw en veeteelt. De landbouwsystemen worden complexer. Maar als een oogst zou mislukken, dan kunnen de boeren terugvallen op andere systemen die er parallel mee lopen. Ze kunnen desnoods zelfs brandhout verkopen op de markt, waarmee ze dan weer eten kunnen aanschaffen.

Het paradoxale is dat dit alles vooral gebeurt in gebieden met een hoge bevolkingsdruk. Eigenlijk is dat het tegenovergestelde van wat mensen intuïtief denken: meer mensen doen meer bomen verdwijnen. Maar net het omgekeerde is het geval. Als je nu in dat gebied rondreist, val je steil achterover, aldus Reij. Het is een gigantische groene zone geworden. Hij noemt dat wat er in Niger plaatsvond, een 'boerenversie van de AGGM'. De toepassing van de natuurlijke regeneratie in Niger is geen geldverslindend project, maar een eenvoudig idee. De boeren zijn dermate expert geworden in hun materie, dat ze geen buitenstaanders meer nodig hebben. Dit proces is op kleinere schaal nu ook te zien in andere Sahellanden als Mali (een half miljoen hectare terrein vergroend) en Malawi (een

miljoen hectare). Veel ngo's zijn gewonnen voor het idee. Duitsland investeert nu in het herstel van gedegradeerde gronden in de Sahel en ook Nederland heeft ideeën in die richting. De vergroening van landbouwsystemen komt steeds hoger op de agenda te staan. Reij: "louter de aanplant van bomen is een fiasco geweest. Nu weten we precies wat we moeten doen en hoe we het moeten doen. De resultaten staan er: de lokale boeren hebben de grond zo hard als een bureaublad terug vruchtbaar gemaakt. Dat is pure winst".

(Bron: MO(Arne Gillis), 27/2/2019)*

Ethiopië claimt wereldrecord bomen planten. Op één dag heeft Ethiopië meer dan 250 miljoen bomen geplant. Dat heeft minister van Innovatie en Technologie Getahun Mekuria op Twitter gemeld. Daarmee denkt Ethiopië een wereldrecord verbroken te hebben.

Ter ere van de Green Legacy Day in Ethiopië werd een groot aantal bomen geplant. Het project werd geleid door premier Abiy Ahmed en heeft als doel de gevolgen van ontbossing en klimaatverandering in het land tegen te gaan.

Een aantal scholen en regeringsinstellingen bleef voor de gelegenheid gesloten zodat ook de ambtenaren deel konden nemen aan de actie. De premier riep zijn landgenoten op om ook zelf aan de slag te gaan. Zelf plantte hij zijn eigen boom in de zuidelijke stad Arba Minch. Volgens de VN is de bebossingsgraad in Ethiopië van 35% in het begin van de 20° eeuw afgenomen tot iets boven de 4% in de jaren 2000. Dat betekent dat er zo'n 330.000 km² bos in een eeuw tijd is verloren gegaan. Ethiopië heeft een snelgroeiende bevolking en weinig land dat goed te bebouwen is. Dat vormt een groot probleem voor het Afrikaanse land. "Milieukwesties zijn een belangrijk thema geworden in het land", stelt het ontwikkelings-programma van de VN op zijn website. "de grootste problemen zijn de **uitputting en de erosie van de grond, het verlies van de biodiversiteit, woestijnvorming, terugkerende droogteperioden en vervuiling van bodem, water en lucht"**. Minister van Innovatie en Technologie Getahun Mekuria tweette onlangs dat er bijna 250 miljoen bomen gepland zijn. De officiële eindstand wordt later meegedeeld. Het doel is om in totaal 4 miljard bomen te planten. Het wereldrecord bomen planten op een dag werd tot voor kort door India gehouden.

Met de hulp van 800.000 vrijwilligers slaagde het land er in om meer dan 50 miljoen bomen te planten. Dat record heeft Ethiopië nu vrijwel zeker gebroken.

Regenseizoen veroorzaakt overstromingen Soedan

(uit Internet: nieuws over Afrika)

in Soedan zijn sinds begin juli zeker 62 mensen omgekomen door overstromingen als gevolg van zware regenval. Bijna 36.000 gezinnen zijn getroffen en 23.000 huizen zijn volledig verwoest. Waterputten en scholen zijn beschadigd en sommige wegen zijn onbegaanbaar, waardoor hele dorpen en gemeenschappen van de buitenwereld worden afgesneden, zegt een woordvoerder van het VN Noodhulpbureau.

Bovendien zijn veel gezinnen hun veestapel kwijtgeraakt, wat de voedselcrisis kan verergeren. Begin juli werden naar schatting 5,8 miljoen mensen zwaar getroffen door voedselonzekerheid, twee miljoen meer dan vorig jaar. In het zuiden van Soedan is het momenteel het regenseizoen. Vandaag kan in korte tijd plaatselijk 50 millimeter regen vallen door hevige regen- en onweersbuien.

Na Zuid-Afrika wil nu ook Namibië onteigeningen van landbouwgrond mogelijk maken

Bron : Belga

Namibië wil net als grote buur Zuid-Afrika een hervorming doorvoeren die onteigeningen van landbouwgronden mogelijk moet maken. De maatregel moet de ongelijkheid in grondbezit corrigeren die er door de koloniale periode was ontstaan, zegt president Hage Geingob.

De president van Namibië, Hage Geingob © REUTERS

Namibië was tussen 1884 en 1915 een Duitse kolonie. Daarna stond het onder controle van Zuid-Afrika. Meteen na de onafhankelijkheid in 1990 probeerde de regering om de gronden, vooral in handen van Duitsers of Zuid-Afrikanen, te herverdelen op vrijwillige basis. Twee jaar geleden raakte bekend dat die maatregel nauwelijks effect heeft gehad. Een conferentie volgende maand moet zich nu over nieuwe maatregelen buigen.

Volgens de president zou het, naast vrijwillige overdrachten, gaan om teruggave van de gronden van voorouders en onteigeningen voor algemeen belang met een correcte schadeloosstelling. De president benadrukte dat hij niet wil weten van het gedwongen uitdrijven van blanke boeren.

In Zuid-Afrika wil de regering onteigeningen zonder vergoeding mogelijk maken om de 'historische onrechtvaardigheid' van de apartheid teniet te doen. Een kwarteeuw na het einde van het apartheidsregime is twee derde van de grond er nog in handen van de blanke minderheid, die goed is voor acht procent van de bevolking. De plannen zorgen voor spanningen.

Jubilarissenfeest: Vogelzang 1 augustus 2019

70 jaar priesterschap: Heverlee, 18-04-1949:

Paul Devigne

65 jaar priesterschap: Eastview, 30-01-1954:

Michel Picquet

Heverlee, 18-04-1954:

André De Vinck
Gerard Meert
Lucien Van Wielendaele
Frans Devillé

60 jaar priesterschap: Eastview, 31-01-1959:

Fons Heymans

Heverlee, 02-02-1959:

Marc Deneckere
Philippe De Vestele
Bob Dierckx
Jozef Pauwels
Jos Leys
Roger De Beys
Gust Beeckmans

Veurne, 07-02-1959:

Godfried Trypsteen

50 jaar priesterschap: Brussel, 21-06-1969:

Guy Theunis

Heverlee, 28-06-1969:

Theo Caerts
Mark De Wulf

Orléans, 29-06-1969:

Didier Lemaire

Hoei, 05-07-1969:

Gérard Malherbe

Jubilarissen bij de Witte Zusters

70 jaar religieuze geloften:

Cecile Stove

60 jaar religieuze geloften:

Juliette Christiaens
Madeleine Dierckx
Bernadette Piron
Greta Van Audenhove

Van links naar rechts: Frans Devillé, Gérard Malherbe, Marc Deneckere, Mark Dewulf, Gerard Meert, Zr. Madeleine Dierckx, Gust Beeckmans, Roger De Beys, Bob Dierckx, Philippe De Vestele, Michel Picquet, Godfried Trypsteen, Didier Lemaire en Theo Caerts.

ER WERD FEESTELIJK GEBEDEN EN DAARNA GOED GEGETEN.

Eerbetuiging aan pater Jan Lenssen

Jan als missionaris Witte Pater vertrok in september 1970 naar Rwanda en leert er Kinyarwanda in het Taalcentrum (Cela) te Kigali. In februari 1971 is hij onderpastoor te Masaka, een landelijke parochie niet ver van Kigali, waar hij van 1973 tot 1975 de taak 'bezoekend professor' in kerkelijk recht aan het Grootseminarie van Nyakibanda bijneemt. Hij is ook nog Vice officiaal van de bisschoppenconferentie.

In september 1975 is hij missieanimator in het bisdom Hasselt en professor moraal in het grootseminarie van Sint-Truiden. Begin december wordt Jan Provinciaal Assistent van België en in Juni 1981 wordt hij Provinciaal benoemd. Hij stichtte het jeugdcentrum "de Blauwe Torre" te Varsenare.

In 1986 werd hij op het kapittel verkozen als eerste assistent van de generale raad te Rome. In juli 1993 gaat Jan terug naar Rwanda en vervoegt er de parochie Nyamirambo in volle hoofdstad Kigali. Daar maakt hij het begin van de volkerenmoord mee. Toen hij regionale overste werd op 7 december 1994 spande hij zich in voor de verzoening tussen de twee volksgroepen.

Als zijn taak in Rwanda volbracht is, vestigt hij zich in Nairobi (Kenia). Hij wordt er 'National Executive Secretary for the Commission for Euchumenism' van de bisschoppen-conferentie en professor aan het Internationaal Missie-Instituut "Tangaza" te Nairobi. Bij zijn afscheid van Kenia verklaarde de secretaris van de Conferentie: **'Father Lenssen leaves behind the Commission that is growing and creating impact more than ever envisaged.'**

In 2009 wordt Jan in België benoemd voor de Afrikaanse pastoraal in twee Brusselse decanaten; voor de Witte Paters meer bepaald in ons Centrum Amani.

Hij verzorgde ook de missie-uitzendingen voor radio R.C.F. (Radio Catholique Francophone). Hij beantwoordde vele oproepen van de Rwandese gemeenschap (dopen, huwelijken, overlijdens). In november 2015 vertrekt hij op rust naar Genk en begin 2018 naar Evere, waar hij zacht overleed op 10 augustus en begraven werd te Varsenare op 17 augustus 2019.

Bandfeest te Varsenare van 1 september 2019

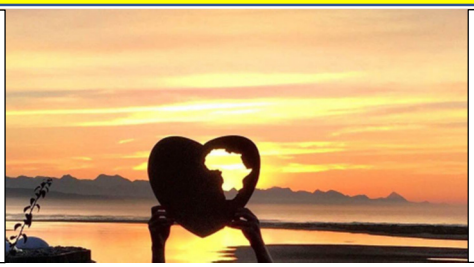

Eerste lezing tijdens de eucharistie:

De eerste karavaan van Witte Zusters naar Centraal Afrika gaat scheep te Marseille op 12 juni 1894. Op de kaai geeft zuster Marie-Salomé een brief aan de vertrekkende zusters, waarin twee aanbevelingen haar ter harte gaan:

"Het eerste wat ik u aanbeveel, beste zusters, is niet te vergeten dat gij van God zijt en dat ge door uw kloostergelofte u aan onze Lieve Heer hebt toegewijd. Daardoor zult gij de liefde van ons Heer als uw enige schat in uw harten bewaren! … Wijdt u in overgave geheel toe aan die Zaligmaker, in gezondheid en ziekte, in smart en vreugde, in voorspoed en tegenslagen, in leven en dood: rust u uit in zijn liefde, zijn goedheid en zijn barmhartigheid".

"Het tweede dat ik u aanbeveel is elkaar te beminnen. Het was ook de laatste aanbeveling van Jezus aan zijn apostelen – daardoor wou hij dat zij hun liefde en trouw zouden tonen: 'hieraan zal men u herkennen als mijn leerlingen en vrienden, als gij elkaar liefhebt'. Welbeminde zusters, welke vreugde zullen uw brieven mij brengen, als ik erin kan lezen dat er in uw gemeenschappen één hart en één ziel heerst. Spreek in uw gesprekken altijd met goedheid, zachtheid en respect en zeg nooit kwaad van elkaar".

Vroeger vertrokken alle missionarissen naar Afrika vanuit Marseille. Het laatste beeld dat ze zagen was de Pieta naast de kerk van Notre Dame de la Garde.

Pater Pierre Humblet

is geboren te Elsene op 24 mei 1932 en priester gewijd te Carthago op 3 februari 1958. Was werkzaam in Syrië en in België. Hij werkte lange jaren als webmaster van de Belgische site van de Witte Paters en hij overleed te Ohain op 10 juli 2019

Pater Jan Lenssen

is geboren te Kaulille (Limburg) op 13 juli 1941 en werd op 25 juni 1964 tot priester gewijd te Heverlee. In 1970 vertrekt hij naar Rwanda. Hij wordt er professor en ook parochiepriester en in 1981 wordt hij voor twee mandaten provinciaal in België en vervulde daarna nog belangrijke taken.

Familieleden, vrienden en kennissen:

07-02-2019: de Heer Walter van Waes, ex-kandidaat W.P.

09-05-2019: Mevr. Mirèse Picquet, schoonzuster van confrater Michel Picquet (Brussel)

01-07-2019: pater Michel Beghin, te Maredsous; werd tot priester gewijd te Heverlee in 1946 en was missionaris in Rwanda.

20-07-2019: Albert Broekx, broer van confrater Jaak Broekx (Genk)

26-07-2019: Mevr. Magda Konings, zus van confraters René († 2017) en Herman Konings († 2018)

26-07-2019: de Heer Pieter Dondeyne, partner van schoonzus van Godfried en Willy Trypsteen (Varsenare)

01-08-2019: Mevr. Leontine Tierend, moeder van Paul de Schutter.

05-08-2019: Mevr. Béatrice Plissart, zus van pater Xavier Plissart († 2005)

10-08-2019: pater Jan Lenssen (Brussel), broer van Rik Lenssen

31-08-2019: de Heer Putzeys Willy, broer van Luc Putzeys (Brussel)

Bladwijzer:

1-2: Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten – woord van paus Johannes
3 : Bedevaart naar de heiligen van Afrika. De vrouwen vooraan.
4 : Sint Mauritius
5 : de 18° editie van de bedevaart naar de heiligen van Afrika met als thema: de vrouw vooraan in de kerk
6 : de essentiële rol van de vrouw
7. : de vrouw met de duizend armen klaagt de misbruiken aan
8-10: pater Claude Maillard uit Zwitserland
11 : Botswana, geschiedenis van een stabiel land.
12 : De Bushmen, afstammelingen van de eerste bewoners
13 : De Okavango rivier
14–18: Dit is Botswana
19 : Goed nieuws uit Afrika: Blinde kleermakers in Dar-Es-Salaam…
20 : Niger vergroent stukjes Sahel
21-23: Ethiopië claimt wereldrecord bomen planten.
24 : Regenseizoen veroorzaakt overstromingen in Soedan
25 : na Zuid-Afrika wil Namibië nu ook onteigeningen van landbouwgronden mogelijk maken
26 : kaart van Namibië
27-28 : Jubilarissenfeest Vogelzang op 1 augustus 2019
29-30: jubilarissen in de kapel en aan tafel
31-33 : Eerbetuiging aan pater Jan Lenssen. .
34 : Bandfeest te Varsenare op 1 september 2019
35 : De Pieta in Marseille en Witte Zusters
36 : Overleden confraters
37 : overleden familieleden, vrienden en kennissen
38 : Bladwijzer van dit nummer
39 : Hoe steunen ?
40 : 150° verjaring van de W.P. en de W.Z.

1) Door misintenties te geven
(€10,00 per intentie)

2) Door een gift te doen voor onze werken
(vermeld uw keuze in de mededeling op uw overschrijving)

Overschrijving op rekening:

W.P. Missiedienst
Charles Degrouxstraat 118
1040 Brussel

IBAN : BE85 2100 6228 8806
BIC : GEBABEBB

DANK U WEL !

Verantwoordelijke uitgever:

Trypsteen Willy
Charles Degrouxstraat 118
1040 Brussel
willy.trypsteen@gmail.com

Privacy Beleid

Indien u dit contactblad niet meer wenst te ontvangen, kunt u dit laten weten per mail of per brief. Al uw persoonlijke gegevens worden dan uit ons bestand weggehaald.

Afgifte kantoor Brussel X

Erkenningsnummer P 706 335